

Tabulka č. 1 Jaké byly hlavní důvody pro podání žádosti o individuální vzdělávání? – podíl ZZ (v %)

Důvody	podíl
volba jiných forem a metod vzdělávání, než uplatňuje škola	73,3
jiné (individuální přístup, větší prostor pro rozvoj nadání, časté stěhování apod.)	35,5
diagnostikované zdravotní postižení/znevýhodnění dítěte	12,5
problémy s aklimatizací dítěte v kolektivu	12,5
špatná dostupnost spádové školy	10,1
diagnostikované specifické poruchy učení dítěte	8,8

Zákonní zástupci nejčastěji podali žádost o individuální vzdělávání proto, že upřednostňují jiné metody a formy vzdělávání, než jaké uplatňuje běžná škola (73,3 %). Více než třetina zákonných zástupců žáků v navštívených školách uvedla různé další důvody, např. preferenci individuálního přístupu (6,4 %), pozitivní zkušenost s individuálním vzděláváním staršího sourozence (5,1 %), větší prostor pro rozvoj nadání dítěte (např. mimořádné nadání s nároky na vyšší tempo výuky, sportovní nadání, 4,1 %), časté cesty mimo bydliště či do zahraničí (3,7 %) nebo bilingvní vzdělávání (3 %). Osmina zákonných zástupců tak učinila kvůli zdravotnímu postižení/znevýhodnění svého dítěte nebo problémům s aklimatizací dítěte ve školním kolektivu.

Tabulka č. 2 Podání žádosti o individuální vzdělávání jste konzultovali – podíl ZZ (v %)

Subjekt	podíl
se školským poradenským zařízením (PPP, SPC)	70,2
s jinými rodiči	59,0
s kmenovou školou	30,2
s klinickým psychologem	22,7
s některou obecně prospěšnou společností zabývající se individuálním vzděláváním	17,6
s jinou osobou/subjektem	13,9
nekonzultovali s nikým	8,5

Zákonní zástupci nejčastěji konzultovali podání žádosti o individuální vzdělávání se školským poradenským zařízením (70,2 %) a s jinými rodiči (59 %). S kmenovou školou toto rozhodnutí konzultovalo 30,2 % zákonných zástupců. Od podání žádosti o individuální vzdělávání byli vedením kmenové školy odrazováni pouze 3 zákonní zástupci. Více než pětina rodičů se obrátila na klinického psychologa. Pokud zákonný zástupce konzultoval rozhodnutí vzdělávat své dítě individuálně s jinou osobou, bylo to nejčastěji s lidmi, kteří již zkušenosti s individuálním vzděláváním mají, případně s příbuznými. Podání žádosti o individuální vzdělávání nekonzultovalo s nikým 8,5 % zákonných zástupců.

Zákonní zástupci žáků ve školách navštívených při prezenční inspekční činnosti zahájili individuální vzdělávání svého dítěte nejčastěji v 1. ročníku (65,5 %). V ostatních ročnících již to nebylo tak časté, nejmenší podíl zákonných zástupců zahájil individuální vzdělávání svého dítěte v 5. ročníku (2 %). Důvody pro volbu individuálního vzdělávání v jiném než prvním ročníku byly např. vyšší nemocnost dítěte, diagnostikované specifické poruchy učení (stanovení diagnózy až ve 2. ročníku navazující na předchozí screening v 1. ročníku) nebo naopak mimořádné nadání. V několika případech k němu vedla také nespokojenost zákonných zástupců se vzděláváním v kmenové škole.

Pokud jsou důvody, pro které rodiče přistoupili k individuálnímu vzdělávání, dlouhodobějšího charakteru, je pravděpodobné, že individuálně vzdělávaný žák nenavštěvoval mateřskou školu před zahájením povinné školní docházky. Z rozhovoru se zákonnými zástupci těchto žáků